

Dorkovics Ágnes

amikor nem vagy itt

ne olvass mást, csak engem:

szeretkezzünk a betűkben!

karmold az „á”-t vállamra vissza,

a forró „l” hajad simítja,

az „m”-ek megérintik ajkad,

az „ó”-k, az „ú”-k vadul rohannak

az ölekre, mint dús völgyekre, le,

csípőt simít a félszeg „e”,

s a vége: „ö”, a dadogás . . .

csak engem olvass, senki mást!

Seprősi-Czárán György

A jövő emlékezete

eltemették és eltemették

lovát karját szeretőjét

néha megboldogult

Isten idősb özvegye

belerohadt az anyaölbe

bele – lova kardja szeretője

bele – ruhája cipője

---- az utolsó jégkorszak végén

kiolvad kiviláglik kirajzolódik

előkerül feltáru!

emléke öltönyzsebében

felejtett műanyag golyóstolla

Pádár Julianna Őszelőben

*megvadult sakál-időm
tejfehér nyálon száguld
megszelesedve*

*hamvozó szilvák őszi
kékje már belesárgul
a tenyerembe*

*sánta szív-verésem
meg-meglebben a múlás
habfehér leple*

*vörös szőlőlevelek
hullatnak égi-könnyeket
a reggelemre*

